

zet

NR 45

Magazyn Ośrodków Terapii Zajęciowej

WRZESIEŃ 2015

Dziękujemy

Dobra

Ekipa

Archiwalne numery „**WóTeZetu**”
do pobrania na naszej stronie
internetowej www.wotezet.pl

REKLAMA

Niewidzialni.eu

Ogólnopolski Portal Informacyjny
nie tylko dla osób z niepełnosprawnością

Aktualności / Nauka i Medycyna / Praca
Edukacja / Rehabilitacja / Sport ON
Transport bez barier

Niewidzialni FM

Na *dzień dobry*, gdy się zbudzisz
i na *dobranoc* zanim zaśniesz

Grupa **Niewidzialni**
Od 5 lat tworzymy świat bez barier

Drodzy!

Witajcie po wakacjach – wypoczęci? Pełni mocy do nowych wyzwań i przygód?

Ja, pomimo intensywnego lipcowego i sierpniowego czasu, jestem bardzo pozytywnie nastawiony na kolejne miesiące, mimo tego, że słońce już tak pięknie nie będzie świeciło, a temperatury będą przynajmniej ciut niższe ;)

Zanim zaproszę Was do zapoznania się z wrześniowym WóTeZetem mam ogromną prośbę. W kwietniu 2015 roku Nepal nawiedziło potężne trzęsienie ziemi. Kraj ten dosłownie popadł w ruinę. Znany podróżnik Maciej Pastwa kilka dni po trzęsieniu dotarł do wsi

Bakrang-6 w dystrykcie Gorkha, oddalonej o 50 km od epicentrum. Wraz ze Stowarzyszeniem „Lepszy Świat” postanowił odbudować zniszczoną szkołę, do której uczęszczało 300 uczniów.

Odbudowa szkoły o powierzchni 500 m², składającej się z 14 sal, rozpocznie się w listopadzie 2015 roku.

Organizatorzy zbierają środki na odbudowę szkoły – link do zbiórki polakpotrafi.pl/projekt/nepal

Naprawdę, liczy się każda złotówka, cegielka do cegielki i uda się wybudować szkołę dla kilkuset dzieciaków w Nepalu. Pokażmy, że legendarna polska solidarność jest nadal silnie zakorzeniona w naszym społeczeństwie.

W tym numerze naszego magazynu kilka bardzo pozytywnych tekstów, jak choćby ten opisujący zmiany w świadomości organizatorów dużych wydarzeń kulturalnych, w końcu zaczynających dostrzegać osoby z niepełnosprawnościami jako potencjalnych widzów.

Jest nam bardzo miło na stałe powitać wśród naszych partnerów, Wielkopolski portal Informacyjny Osób Niepełnosprawnych pion.pl

Miłej lektury!

MARCIN HALICKI
REDAKTOR NACZELNY

WYDAWCA **Stowarzyszenie Przyjaciół Niewidomych i Stabowidzących**

REDAKCJA **Marcin Halicki**, redaktor naczelny, **Bartosz Szpurek**, zastępca redaktora naczelnego, **Zbigniew Strugała**, korespondent

SKŁAD I PROJEKT **Joanna Kaźmierczak i Mirosław Śmieński, Kolektyw „Mili Ludzie”**

DRUK **Poligrafia KS**, poligrafiaks@interia.pl, Nakład 2400 egz.

KONTAKT **„WóTeZet” Magazyn Ośrodków Terapii Zajęciowej**

ul. Ognik 20B, 60-386 Poznań, tel./fax: 61 868 84 00, e-mail: redakcja@wotezet.pl

www.wotezet.pl

NA OKŁADCE **Dobra ekipa**, zdjęcie wykonane podczas otwarcia Dobrej Kawiarni w Poznaniu

Projekt „WóTeZet-Ogólnopolski Magazyn Ośrodków Terapii Zajęciowej”

jest współfinansowany ze środków Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych

SPIS TREŚCI

strona 5
Open'er Festival – coraz bardziej OPEN

strona 7
Mapa wskaże drogę niewidomemu

strona 10
Dają pracę, przetamują bariery

strona 11
Niedźwiedzia przystuga

strona 12
List Stowarzyszenia Kulturalnego im. Preksady Lemańskiej

strona 14
W Dobrej jest świetnie!

strona 16
Uroczystość 15-lecia Warsztatów Terapii Zajęciowej w Rakoniewicach

strona 18
WTZ Czeszewo na festiwalu we Wrześni!

strona 20
Filmowa integracja w Koszalinie już po raz dwunasty!

strona 23
Nasza galeria

Open'er Festival – **coraz bardziej** **OPEN**

Archiwum redakcji

Nasza redakcja kolejny raz gościła na festiwalu Open'er w Gdyni, tym razem przy wsparciu Fundacji Inicjatyw Społecznych „Mili Ludzie” realizującej projekt Dostępna Kultura. Przypomnijmy: celem kampanii jest zwiększenie liczby osób niepełnosprawnych uczestniczących w wydarzeniach kulturalnych poprzez dbałość o dostępność tych wydarzeń.

DOSTĘPNA KULTURA

Organizatorzy Open'era kolejny raz pokazali się z najlepszej strony. Świetnie, że dbają o wysoki poziom dostosowania i są rzeczywiście OPEN dla wszystkich gości.

Maty dojazdowe ułatwiały osobom na wózkach poruszanie się po festiwalu

Platforma dla osób uprzywilejowanych pod sceną namiotową

Platformy podjazdowe znajdowały się przy większości stanowisk i punktów gastronomicznych

Archiwum redakcji

Już na etapie przygotowań do festiwalu byliśmy w kontakcie z przedstawicielami organizatora – Alter Art, którzy podeszli do tematu poważnie i profesjonalnie. Open'er od lat był jednym z lepiej dostosowanych dla potrzeb osób z niepełnosprawnościami festiwali w Polsce. Dodatkowo, z roku na rok, pojawiają się kolejne udogodnienia, a organizatorzy są otwarci na propozycje i chętnie wdrażają nowe rozwiązania. Dzień przed rozpoczęciem festiwalu Magdalena Tutka, przedstawicielka Agencji Alter Art (organizatora festiwalu) oprowadziła nas po całym jego terenie opisując szczegółowo zastosowane rozwiązania i słuchając sugestii, z których część już na otwarcie bram została wprowadzona. Jak więc ostatecznie wyglądało to w tym roku?

Na stronie internetowej festiwalu pojawiła się oddzielna zakładka opisująca udogodnienia dla osób niepełnosprawnych. Dowiadujemy się z niej, że wymiana biletów na opaski możliwa jest również w dodatkowym punkcie na polu namiotowym, nie ma problemu z wprowadzeniem psa przewodnika na teren imprezy. Przy każdej z trzech głównych scen ustawiono obszerne platformy z wygodnym podjazdem dla wózków. W strefie gastronomicznej rozciągniętej wzdłuż betonowej drogi ustawiono bankomat, z którego w miarę wygodnie mogły skorzystać również osoby na wózkach. Do wielu obiektów ustawiono dodatkowe podjazdy, toalety dla osób z niepełnosprawnościami znalazły się we wszystkich „zagłębieniach”, a do większości z nich dojazd został utwardzony odpowiednimi podkładami. W namiocie teatralnym oraz kinowym dla widzów z dysfunkcjami zarezerwowane zostały miejsca w pierwszych rzędach. Przez cały czas trwania festiwalu pomocą służyła ekipa około dwudziestu wolontariuszy. Wielu z nich występowało w tej roli po raz kolejny a wszyscy byli bardzo pomocni i zaangażowani, co mocno podkreślały osoby, z którymi rozmawialiśmy, i które z tej pomocy korzystały.

DOSTĘPNA KULTURA

DOSTĘPNA KULTURA

Platformy pod każdą z open'erowych scen
zapętniały się osobami z niepełnosprawnościami

Jacek Wodzyński przebył długą drogę, zanim
dotarł na festiwalowe pole namiotowe

Marcin Szwej w towarzystwie Natalii
i wolontariusza Piotra

Archiwum redakcji

Frekwencja wśród osób z niepełnosprawnościami nie była ogromna, ale cieszy nas fakt – że z roku na rok widać ich coraz więcej. To znaczy, że po pierwsze – impreza jest coraz lepiej dostosowana do ich potrzeb a po drugie – coraz więcej osób wie, że może korzystać z tego typu wydarzeń niezależnie od tego, czy np. do poruszania się potrzebują dodatkowych kótek.

W czasie rozmów z uczestnikami imprezy pojawiło się kilka kolejnych sugestii, choć odbiór i tak był bardzo pozytywny. Dla korzystających z pola namiotowego wygodnym rozwiązaniem byłby oddzielny kontener z prysznicem i toaletą przystosowany dla ich potrzeb (w tym roku ustawiony był prysznic polowy, jednak niestety jest on mały i nie ma możliwości wstawienia do środka np. wózka sanitarnego). Przydatne byłoby również oznaczenie w bazie miejsc noclegowych obiektów, które są dostosowane dla osób niepełnosprawnych – ułatwiłoby to rezerwację odpowiednich miejsc przyjezdnym. Warto też zadbać o bardziej dostępne mobilne bankomaty i kontenery, w których można wymieniać bony – niestety okienka w nich są zbyt wysoko, by z wózka można było wygodnie z nich skorzystać.

Podsumowując – organizatorzy Open'era kolejny raz pokazali się z najlepszej strony. Świetnie, że dbają o wysoki poziom dostosowania i są rzeczywiście OPEN dla wszystkich gości.

KASIA HALICKA
FUNDACJA MILI LUDZIE

www.wotezet.pl

Mapa wskaże drogę **niewidomemu**

jcd.puepolan.pl

Wyznaczy odpowiednią ścieżkę prowadzącą do apteki czy sklepu, ostrzegając osobę niewidomą m.in. o dziurach w chodniku czy zwisających gałęziach. „Mówiąca mapa” w pełni działa na razie w Elblągu, ale w kolejce po nią czekają inne polskie miasta. W pracach może pomóc każdy internauta.

Aplikacja jest udostępniona za darmo na stronie projektu: voicemaps.giscenter.pl. Użytkownicy powinni jednak mieć urządzenie z systemem Android i wbudowanym w smartfon odbiornikiem GPS

Na świecie żyje 39 milionów osób niewidomych, z czego 90 tysięcy w Polsce. Ci, którzy żyją w dużych miastach, niemal codziennie muszą mierzyć się z dezorientującym hałasem, wysokimi krawężnikami czy parkującymi samochodami. Z pomocą przyszli im naukowcy z Politechniki Gdańskiej, którzy we współpracy z firmą OPEGIEKA z Elbląga przygotowali aplikację „Mówiące mapy”.

Aplikacja nie zastąpi niewidomym czy niedowidzącym psa przewodnika czy białej laski, ale pomoże im odnaleźć się w przestrzeni miejskiej. Wyznaczy odpowiednią ścieżkę prowadzącą do celu, np. apteki czy sklepu, prowadzi do wybranego przez użytkownika miejsca, ostrzegając jednocześnie o występujących po drodze niebezpieczeństwach.

– *Osoba niewidoma czy niedowidząca może podać adres i wybrać miejsce, do którego chce się wybrać. Może też wskazać kategorię obiektu: sklep, aptekę i wtedy wybrać z tych pozycji, które są w okolicy. Zazwyczaj adres można wypowiedzieć, bo aplikacja ma opcję rozpoznawania mowy. Ewentualnie można skorzystać ze specjalnej klawiatury dla osób niewidomych – mówi PAP współtwórca wynalazku, mgr inż. Łukasz Markiewicz z Politechniki Gdańskiej.*

Użytkownik kierowany jest do celu etapami. – *Na bieżąco monitorowane jest jego położenie geograficzne oraz kierunek, w którym podąża. W przypadku wykrycia nieprawidłowości generowany jest komunikat głosowy informujący o tym, w jaki sposób należy dojść do kolejnego etapu ścieżki – tłumaczy Markiewicz.*

Aplikacja jest udostępniona za darmo na stronie projektu: **voicemaps.giscenter.pl**. Użytkownicy powinni jednak mieć urządzenie z systemem Android i wbudowanym w smartfon odbiornikiem GPS. – *Zwykła nawigacja GPS zawiera i przekazuje informacje dla osoby poruszającej się samochodem. Nasza aplikacja różni się tym, że informacje przeznaczone są dla osoby pieszej, a dodatkowo ukierunkowana jest ona na osoby niewidzące – dodaje inżynier.*

Oferuje ona takie funkcje, jak „prowadź do”, „jak daleko” czy „opisz otoczenie”, a także posiada interfejs przystosowany dla osób niewidomych. System wyposażono dodatkowo w przycisk „panika”, który wywołuje numer bliskiej osoby lub pomocy technicznej.

– *Korzystamy z ogólnodostępnych map OpenStreetMap, które odejmują cały świat. Dlatego z aplikacji można korzystać w zasadzie wszędzie. Jednak dla osób niewidomych takie mapy będą przydatne, jeśli znajdą się na nich dodatkowe elementy takie jak: nisko wiszące gałęzie czy parkujące samochody – opisuje współtwórca aplikacji.*

Dlatego na razie wynalazek w wersji testowej, ale za to pełnej, działa tylko w Elblągu. Na mapę tego miasta naniesiono, m.in. wysokie krawężniki, niewygodną, piaszczystą nawierzchnię, parkujące samochody, latarnie umieszczone na chodniku, murki, barierki, dziury w drodze czy chodniku, wystające płyty chodnikowe. – *W ten sposób w kilka miesięcy opisano cały Elbląg i niektóre obszary większych miast w Polsce – wyjaśnia rozmówca PAP.*

W pozostałych miastach mapy wymagają uzupełnienia i aktualizacji. Teraz do pomocy mogą więc wkroczyć internauci, którzy chcą oznaczać swoją najbliższą okolicę. – *Osoby, które chciałyby pomóc w tworzeniu map, powinny zarejestrować się na stronie projektu. Tam mogą dodawać informacje o elementach przestrzeni niebezpiecznych dla osób niewidomych. Administratorzy zbierają te dane i wprowadzają do systemu. Nad wszystkim czuwają też moderatorzy, weryfikujący podawane przez internautów informacje – opisuje Markiewicz.*

Projekt „Mówiące Mapy” opracowany na Wydziale Elektroniki, Telekomunikacji i Informatyki Politechniki Gdańskiej otrzymał wsparcie Narodowego Centrum Badań i Rozwoju w ramach programu IniTech.

WIADOMOŚCI

Dają pracę, *przetłumają bariery*

Załoga „Smaczka” w miejscu pracy

Archiwum ZAZ w Kielcach

Prowadzą bufet, wykonują różne prace ręczne i artystyczne. Ponad 20 osób niepełnosprawnych z powiatu kieleckiego znalazło zatrudnienie w prowadzonym przez Stowarzyszenie Pomocy „Nadzieja Rodzinie” Zakładzie Aktywności Zawodowej.

Zakład Aktywności Zawodowej w Kielcach powstał w roku 2013. Celem jego działalności są: rehabilitacja zawodowa i społeczna osób niepełnosprawnych oraz przygotowanie niepełnosprawnych pracowników do podjęcia zatrudnienia na otwartym rynku pracy.

Zatrudnione w przedsiębiorstwie społecznym osoby niepełnosprawne prowadzą bufet oraz wykonują różne prace ręczne i artystyczne.

Bufet „ZAZ Smaczek” serwuje smaczne i zdrowe dania obiadowe podawane na miejscu oraz dowożone na zamówienie. Ale to nie wszystko. Lokal specjalizuje się też w organizowaniu imprez okolicznościowych dla klientów biznesowych i indywidualnych.

Zakład Aktywności Zawodowej w Kielcach zatrudnia osoby z różnymi stopniami niepełnosprawności. Wszyscy pracownicy wykonują swoją pracę z zaangażowaniem i starannością.

www.wotezet.pl

Niedźwiedzia *przystuga*

Pomoc. Słowo, które lwiej części społeczeństwa stoi kością w gardle – niestety. Różne czynniki składają się na atmosferę znieczulicy, która co i rusz wyziera z maratonów naszych codziennych. Taki mamy klimat? Śpieszę dodać, że to tylko jedna strona medalu. Jako zwierzęta stadne, nie jesteśmy na tyle samowystarczalni, by obyć się bez wsparcia. Pomijając, że to żaden wstyd potrzebować pomocy, trzeba jeszcze wiedzieć, jak jej udzielić. Zgadza się. Machanie rękami jak wiatrak o nadmiernej częstotliwości może się skończyć... walką z wiatrakiem. Nadchodzi zabójcza puenta: nadgorliwość bywa gorsza od faszyzmu.

Żeby nie być gołosłowna, podam przykład. Mamy poznański autobus z zielonym jamnikiem – czyli niskopodłogowy, dostosowany do potrzeb wózków wszelkiej maści. Godziny względnie poranne. Na pierwszym planie wózek dziecięcy i inwalidzki (elektryczny). Miejsce w autobusie, jak wiadomo, tylko dla jednego. Cóż to za problem podzielić się życiową przestrzenią? Oto jedna z pasażerek, podyktowana chrześcijańskim porywem miłosierdzia, proponuje pomoc w ustawieniu się wózkowiczowi. Spotyka się jednak z grzeczną odmową – przecież wszystko jest dobrze. Starsza kobieta upiera się jednak przy swoim i, o zgrozo, próbuje rozwiązań siłowych. Oczywiście, w dobrej wierze. W odpowiedzi słyszy: trzeba to zrobić inaczej, na co reaguje – nomen omen – świętym oburzeniem. Padają słowa o niewdzięczności; ona tu wychodzi z pomocną dłonią (dodam - przed szereg i niejako bezmyślnie, bez słuchania drugiej strony), a tu taka zuchwałość. Niemiło, lecz po czyjej stronie racja? Pomimo, że nie jest mi dane patrzeć na świat z perspektywy czterech kótek, staje się dla mnie oczywiste, że najważniejsza jest skuteczna komunikacja, której zabrakło po stronie odbiorcy komunikatu.

Inna rzecz, że stare porzekadło głosi: jeśli nie wiesz, jak się zachować, przynajmniej zachowuj się przyzwoicie. A jeśli wiesz (lub myślisz, że wiesz), co zrobić, liczy się z tym, że dostaniesz w pakiecie klucz do zagadki. Niezmienny pozostaje fakt, że z pomocą osobie z niepełnosprawnością jest tak, jak z każdym lekiem – trzeba dawkować mądrze i stosownie do sytuacji. Czasami bywa tak, że od szarży skuteczniejsze jest nadstawienie uszu (lub oczu). Osób z różnymi niepełnosprawnościami, potrzebujących pomocy osób z zewnątrz wciąż przybywa; coraz częściej można nas spotkać na swojej drodze. Pomijając powody takiego stanu rzeczy, warto w takiej sytuacji zainteresować się, co można zrobić. Jeśli to możliwe – zapytać? Ani znieczulica, ani niedźwiedzia przystuga niczego nie wnoszą, poza niechęcią do działania w przyszłości.

Nie dajmy się zatoczyć błędnemu kołu.

KONTROWERSJE

Poniżej publikujemy tekst, jaki do naszej redakcji nadęstali przedstawiciele Stowarzyszenia Kulturalnego im. Praksedy Lemańskiej. Sprawa zaprzestania działalności przez Warsztat Terapii Zajęciowej prowadzony przez Stowarzyszenie wzbudza duże kontrowersje, stąd do sprawy będziemy wracać w kolejnych numerach „WóTeZetu”.

„Warsztaty Terapii Zajęciowej prowadzone przez Stowarzyszenie Kulturalne im. Praksedy Lemańskiej to najstarsze WTZ-y powstałe w powiecie poznańskim. Powstały 20. lutego 1998 roku. Nikt wtedy nie wiedział co znaczy skrót WTZ – Warsztaty Terapii Zajęciowej. One przecierały drogę późniejszym placówkom w powiecie poznańskim i wielu placówkom w kraju. To właśnie do Warsztatów Terapii Zajęciowej Stowarzyszenia Kulturalnego im. Praksedy Lemańskiej (zachęcamy do obejrzenia filmu o działalności WTZ na stronie: <http://stowarzyszenie-kulturalne.pl/onas.php>) przyjeżdżali samorządowcy by uczyć się struktury i prowadzenia Warsztatów Terapii Zajęciowej związanych z ich tworzeniem i pracą. Najpierw było dwudziestu uczestników, potem liczba ta wzrosła do dwudziestu pięciu, by w końcu liczyć trzydziestu uczestników skupionych w sześciu pracowniach: plastycznej, gospodarstwa domowego, krawieckiej, komputerowej, ekologicznej i muzyczno-teatralnej. Stowarzyszenie Kulturalne im. Praksedy Lemańskiej znane jest w kraju z organizacji Ogólnopolskich Festiwali Osób Niepełnosprawnych odbywających się w poznańskich teatrach wieńczących rozmaite ogólnopolskie obchody jak na przykład zakończenie Europejskiego Roku Niepełnosprawnych w Polsce. Stowarzyszenie i WTZ to również organizator Ogólnopolskich Gal Orderowych odbywających się w Teatrze Wielkim w Poznaniu, Sali Wielkiej Centrum Kultury Zamek czy Sali Czerwonej Pałacu Działyńskich Polskiej Akademii Nauk. Każdorazowo w Ogólnopolskich Festiwalach organizowanych przez Stowarzyszenie i Warsztat Terapii Zajęciowej występowało ok. 200 wykonawców reprezentujących różne regiony naszego kraju, zarówno Festiwale jak i Gale Orderowe odbywały się na naszym terenie od 17 lat. Nie można też nie wspomnieć o koncertach, w których oprócz osób niepełnosprawnych występowali artyści zawodowi, aktorzy, muzycy, piosenkarze, współpracujący ze Stowarzyszeniem. Niezapomniane widowiska w auli Akademii Wychowania Fizycznego, Teatrze Muzycznym, Sali Widowiskowej dawniejszego Kina „Grunwald”, programy kabaretowe realizowane przy współudziale niepełnosprawnych w gmachu dawniejszego Kina „Olimpia” potem Teatru Rozmaitości, czy koncerty wyjazdowe jak choćby realizacja koncertu „Serce Serc”, w którym niepełnosprawni występowali w sali widowiskowej Centrum Kultury w Pile zaproszeni przez Wicemarszałka województwa wielkopolskiego Tomasza Bugajskiego. Do tego wystawy, organizacja imprez plenerowych, festynów, wernisaży, koncertów patriotycznych jak chociażby „Koncert Wolności” z okazji 25. rocznicy pierwszych demokratycznych wyborów parlamentarnych gdzie niepełnosprawni ze Stowarzyszenia Kulturalnego im. Praksedy Lemańskiej prezentowali nie tylko twórczość artystyczną ale i rękodzielniczą, plastyczną i teatralną.

Nie sposób w kilku słowach przedstawić działalności organizacji, która czerpie swoje korzenie i tradycje z okresu przedwojennego kiedy to teść założyciela Stowarzyszenia – Józef Sas-Chostowski zakładał pierwsze ochronki w Poznaniu jako ziemianin i Prezes Towarzystwa Gospodarczego, bo u fundamentów tej organizacji stoi praca organiczna i praca u podstaw. Potem kontynuował to stryj założyciela Ks. Adam Pawłowski Prałat Jego Świętobliwości – wieloletni Dyrektor „Caritas” Archidiecezji Poznańskiej. Tę misję kontynuował Jerzy Pawłowski – założyciel Stowarzyszenia, który po upadku systemu komunistycznego, kiedy można było zakładać organizację, oficjalnie rejestruje Stowarzyszenie Kulturalne im. Praksedy Lemańskiej nadając mu imię Praksedy Lemańskiej na cześć mieszkanki Poznania, która w czasie wojny pomagała ratując ludzkie życie, narażając własne jako osoba niesłychanie wierząca, uczciwa i dobra. Po śmierci Jerzego Pawłowskiego w roku 1998 prowadzenie Stowarzyszenia kontynuuje Jego syn – Tomasz Jerzy Pawłowski, autor tekstów, aktor i reżyser.

Poeta Adam Asnyk pisał: „...Ale nie depreczcie przeszłości ołtarzy nim macie sami doskonalsze wznieść...”, można by było ten cytat dedykować Powiatowemu Centrum Pomocy Rodzinie w Poznaniu, które zamiast pomagać takim organizacjom jak Stowarzyszenie Kulturalne im. Praksedy Lemańskiej prowadzi urzędniczą działalność, by poprzez decyzje administracyjne uniemożliwiać pracę takim organizacjom bo nie pasują do szyldu politycznego, któremu służą urzędnicy Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie. Fakty są takie, że nadzór nad organizacjami pozarządowymi pełni w naszym kraju powiatowa administracja samorządowa, natomiast Powiatowe Centrum

KONTROWERSJE

Pomocy Rodzinie i Starostwo Powiatowe jest kontrolowane przez Regionalną Izbę Obrachunkową i Rzecznika Dyscypliny Finansów Publicznych oraz Samorządowe Kolegium Odwoławcze. Wszystkie te instytucje opowiedziały się za Stowarzyszeniem Kulturalnym im. Praksedy Lemańskiej kontrolując organizację stwierdziły – brak jakichkolwiek nieprawidłowości jak i co najważniejsze brak naruszenia dyscypliny finansów publicznych (postanowienia nr RD-114/2012 oraz RD-1/2013). To jednak było mało dla Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie i Starostwa Powiatowego w Poznaniu urzędnicy chcąc utracić Stowarzyszenie i najstarszy Warsztat Terapii Zajęciowej z ogromnymi tradycjami wspólnie z urzędnikiem gminnym wójtem Dopiewa panem Adrianem Napieratą który zmieniając decyzje swojej poprzedniczki przyznającej pomieszczenia dla osób niepełnosprawnych wydał nową decyzję, która miała doprowadzić do utraty pomieszczeń rehabilitacyjnych a tym samym pozbawić pomieszczeń Warsztatu Terapii Zajęciowej Stowarzyszenia Kulturalnego im. Praksedy Lemańskiej. Była to próba odebrania pomieszczeń do rehabilitacji Stowarzyszeniu Kulturalnemu im. Praksedy Lemańskiej przez nowego Wójta Gminy Dopiewo Adriana Napieratę pomimo 10-letniej umowy zawartej z gminą. Stowarzyszenie odwołało się do Sądu Rejonowego gdzie Postanowieniem z dnia 11. maja 2015 roku sygn. akt. IX C 2010/15 Sąd Rejonowy nakazał Gminie Dopiewo oddanie zabranych bezprawnie pomieszczeń Stowarzyszeniu. Wójt Gminy Dopiewo Adrian Napierata złamał prawo nie wykonując Postanowienia Sądu sygn. akt. IX C 2010/15, do tego nielegalnie rozwiertł zamki i wymienił je na inne by niepełnosprawni nie mogli korzystać z rehabilitacji. W tej chwili ludzie przychodzą i rehabilitują się leżąc na betonowej posadzce w korytarzu. Coroczną ocenę pracy Centrum Rehabilitacyjno – Kulturalnego i Warsztatów Terapii Zajęciowej Stowarzyszenia Kulturalnego im. Praksedy Lemańskiej bardzo wysoko ocenił Dyrektor Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych Oddz. Wielkopolski Pan Grzegorz Naranowicz. Ale to również dla Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie w Poznaniu i Pana Zygmunta Jeżewskiego ze Starostwa Powiatowego nie ma żadnego znaczenia. Pan Zygmunt Jeżewski będący członkiem zarządu powiatu poznańskiego próbuje publicznie dyskredytować pracę organizacji rozpowszechniając nieprawdziwe informacje o rzekomych nieprawidłowościach finansowych a Pani Dyrektor Elżbieta Bijaczewska mu wtóruje przy czym Państwo ci nie wspominają rzeczy najistotniejszej, że organy, które ich kontrolują przyznały rację Stowarzyszeniu. W rozmowie z członkami Stowarzyszenia czy mediami urzędnicy posługują się swoim urzędniczym stanowiskiem ze swoimi pieczętkami przekraczając swoje kompetencje i co za tym idzie łamiąc prawo nie informują o protokołach instytucji kontrolnych, które przyznały rację Stowarzyszeniu Kulturalnemu im. Praksedy Lemańskiej. Ta swoista manipulacja ma usprawiedliwić decyzję Starostwa Poznańskiego o zaprzestaniu finansowania WTZ.

Żyjemy w kraju, gdzie łamie się postanowienia sądowe, gdzie urzędnicy szczebla gminnego wzdrygają ramionami i rozwiertają zamki śmiejąc się z prawa. Żyjemy w kraju, gdzie urzędnicy szczebla powiatowego nie zważając na decyzje organów kontrolnych uniemożliwiają działalność dziesiątek ludzi i społeczników. To bardzo smutna konstatacja, ale tak to w tym kraju jest. Bo to takie polskie. Jeśli coś dobrze funkcjonuje, a jeszcze ma sukcesy, trzeba to psuć. Wszystko jedno, że prawo stanowi inaczej.

JAŚMINA PAWŁOWSKA
TOMASZ PAWŁOWSKI

RED: 12 sierpnia lokalny dodatek Gazeta Wyborczej w Poznaniu opublikował tekst autorstwa Alicji Lehmann „Wójt Dopiewa ignoruje decyzję sądu. Bo mu się nie podoba”. (artykuł dostępny na stronie <http://poznan.wyborcza.pl/poznan/1,36037,18537417,wojt-dopiewa-ignoruje-decyzje-sadu-bo-mu-sie-nie-podoba.html>)

W artykule opisującym sprawę Stowarzyszenia, z ust Adriana Napieraty, wójta Gminy Dopiewo, na terenie której działał WTZ, padają niepojęte stwierdzenia. Na pytania zadawane przez dziennikarkę, dotyczące braku respektowania i wykonania przez wójta decyzji sądu, mówiącej o udostępnieniu zabranych Stowarzyszeniu pomieszczeń, odpowiada, że tego nie robi, bo „się z decyzją sądu nie zgadza i mu się ona nie podoba”. Proszony przez Jaśminę Pawłowską ze Stowarzyszenia o respektowanie decyzji sądu, wójt Napierata kategorycznie odpowiada „Powiedziałem nie, i koniec”.

Pomimo pewności siebie Pana wójta Napieraty, do sprawy jeszcze wrócimy.

SPÓŁDZIELNIA SOCJALNA

W Dobrej *jest świetnie!*

Pod koniec lipca, po wielu miesiącach przygotowań, oficjalnie ruszyła „Dobra kawiarnia” – wyjątkowe miejsce na mapie Poznania, gdzie ramię w ramię z osobami pełnosprawnymi pracują osoby z niepełnosprawnością intelektualną.

Archiwum redakcji

O Dobrej Spółdzielni Socjalnej pisaliśmy już w poprzednich numerach „WóTeZetu” – tym bardziej jest nam miło, że możemy zaprosić Was do kawiarni, gdzie codziennie, w znakomitej atmosferze, skosztujecie pysznej kawy, zjecie śniadanie, lunch, zorganizujecie ważne biznesowe spotkanie czy po prostu spotkanie się ze znajomymi po pracy.

W Dobrej pracuje 7 osób, w tym pięć to osoby z niepełnosprawnością intelektualną, wcześniej uczestnicy warsztatów terapii zajęciowej „Przylesie”, „Krzemień” oraz „Przyjaciele” w Poznaniu. Warto wspomnieć, że spółdzielnia socjalna powstała dzięki partnerstwu Stowarzyszenia Na Tak oraz Polskiego Stowarzyszenia na Rzecz Osób z Upośledzeniem Umysłowym, Koło w Poznaniu. Kawiarnia dopiero się rozwija, ale już ma grono licznych fanów i zagląda do niej coraz więcej osób.

Trzymamy kciuki za powodzenie przedsięwzięcia i na pewno będziemy (całą redakcją!) do Dobrej często wpadać na chwilę i na dłużej.

RED

W następnym numerze „WóTeZetu” opublikujemy rozmowę w pomysłodawcami spółdzielni.

SPÓŁDZIELNIA SOCJALNA

ul. Nowowiejskiego 15, 61-732 Poznań

kawiarnia@dobra.com.pl

facebook.com/DobraKawiarnia

tel. 730 909 055

Agnieszka Frankowska – Dobra szefowa

Małgorzata Pruszyńska i Ewa Sottysiak

Jakub Olenderek z Zosią

Archiwum redakcji

Uroczystość 15-lecia

Warsztatów Terapii Zajęciowej w Rakoniewicach

W piątkowe popołudnie, 22 maja 2015 r. w siedzibie Stowarzyszenia Pomocy Dzieciom „Serce” w Rakoniewicach odbyła się uroczystość 15 lecia Warsztatów Terapii Zajęciowej. Solenizantką była także Spółdzielnia Socjalna „Serce”, która świętowała ukończenie roku swojej działalności.

Współorganizatorem jubileuszu była Gmina Rakoniewice, która oprócz wsparcia finansowego zakupu materiałów do dekoracji sceny i sali, udostępniła swoją siedzibę na zorganizowanie wystawy rękodziela wykonanego przez młodzież z niepełnosprawnościami.

Przedstawiciele Stowarzyszenia otrzymali w prezencie gazetkę informującą o dotychczasowej działalności - otrzymali ją także wszyscy zaproszeni goście - wraz z drobnym upominkiem wykonanym przez uczestników Warsztatu.

Uroczystość otworzyły prezes Stowarzyszenia oraz Spółdzielni Socjalnej „Serce” – Mirosława Sworowska oraz kierownik WTZ – Katarzyna Krysmann.

Pomocą w powitaniu służyli inni pracownicy Warsztatu i spółdzielni, którzy wprowadzili gości w dobry nastrój, recytując humorystyczny wierszyk.

Atrakcją w programie artystycznym był występ osób z niepełnosprawnościami, pt. „5,10, 15 +1”, przedstawiający umiejętności teatralne i wokalne. Występ połączony został z układem tanecznym, śpiewem oraz muzyką w wykonaniu Zespołu Pieśni i Tańca z Kębtowa pod przewodnictwem Sylwii Kotlarskiej i przyjaciela stowarzyszenia, Janiny Lenart.

Po zakończeniu występów artyści otrzymali głośne brawa i wspólnie z gośćmi zaśpiewali „Sto lat!”.

Prowadzący uroczystość podziękowali przede wszystkim rodzicom i członkom stowarzyszenia za zaangażowanie. Podziękowania i życzenia trafiły także dla osób z niepełnosprawnościami oraz pracowników WTZ i spółdzielni. Uczestnicy placówki podziękowali szczególnie gorąco prezes Stowarzyszenia i kierownicze za świetną pracę, jaką wykonują na co dzień.

Uroczystość zakończono pysznym tortem i poczęstunkiem, nie obyło się bez kwiatów i upominków dla solenizantów.

Świętowaliśmy roczek i piętnastkę, teraz czekamy na osiemnastkę. Czas szybko płynie, więc już niebawem znów będziemy świętować!

Dziękujemy wszystkim, którzy pomogli w organizacji tego wydarzenia.

ROCZNICA

Zaproszeni goście, którzy uczestniczyli w uroczystości:

- Starosta Powiatu Grodzkiego Mariusz Zgaiński,
- Kierownik PCPR z Wolsztyna Adam Rogalewski,
- Dyrektor PCPR z Grodziska Wielkopolskiego Agnieszka Brambor-Nolka wraz z pracownikiem Piotrem Bartkowiakiem,
- Burmistrz Gminy Rakoniewice Gerard Tomiak
- Zastępca Burmistrza Gminy Rakoniewice Arkadiusz Pawłowski
- Inspektor ds. promocji, kultury i sportu Gizela Ziótkowska
- Sekretarz Gminy Wielichowo Ewa Kasperska
- Wójt Gminy Kamienie Piotr Hałasz
- Zastępca Prezesa NBS Rakoniewice Olga Cicha
- Przewodniczący rady Miejskiej Gminy Rakoniewice Krzysztof Krawczyk
- Przewodnicząca Rady Powiatu Grodzkiego Dorota Jaśkowiak
- Ksiądz Proboszcz z Wilkowa Polskiego Marek Smulski
- Prezes ZUK Rakoniewice Leonard Szmatuła
- Sołtys Łąkie Halina Wajs
- Kierownik Wielkopolskiego Muzeum Pożarnictwa Anna Formaniewicz
- Kierownik OPS Danuta Marciniak
- Kierownik Biblioteki Publicznej Maria Dudzińska
- Przewodnicząca Koła Gospodyń Wiejskich Krystyna Pilarska
- Sołtys Wioski Bogdan Schulz
- Dyrektorzy Zespołu Szkół oraz Przedszkola z Rakoniewic
- Kierownicy i pracownicy Warsztatów Terapii Zajęciowej: z Grodziska Wielkopolskiego, Miejskiej Górk i Zbąszynia

KATARZYNA KRYSMANN

KIEROWNIK WTZ W RAKONIEWICACH

WTZ Czeszewo *na festiwalu we Wrześni!*

20 maja 2015 r. uczestnicy Warsztatu Terapii Zajęciowej w Czeszewie udali się na VII Festiwal Piosenki Turystycznej dla Osób z Niepełnosprawnościami, który jak zawsze został zorganizowany przez Warsztat Terapii Zajęciowej z Wrześni. Festiwal odbył się we Wrześnińskim Ośrodku Kultury, a hasłem przewodnim tegorocznej imprezy były słowa piosenki „Bądź gotowy dziś do drogi...”.

FESTIWAL

Na Festiwalu zaprezentowało się dziewięć zespołów z: WTZ w Babinie, Gizątek, Rudy Komorskiej, Gniezna, Jarocina, Środy Wielkopolskiej, gospodarze z WTZ we Wrześni, ŚDS Gozdowo oraz nasz czeszewski Warsztat. Zabrakło w tym roku reprezentantów Środowiskowego Domu Samopomocy z Pietrzykowa, ale ich nieobecność tłumaczy to, że następnego dnia obchodzili piękny jubileusz 10-lecia istnienia swojej placówki!

Każdy zespół uczestniczący w festiwalu zaprezentował swój własny niepowtarzalny styl, na który złożył się nie tylko repertuar, ale również instrumenty, choreografia, scenografia i kostiumy.

Podczas Festiwalu, jak co roku, prezentuje się nasz Warsztatowy zespół „Action”, a cały Warsztat – uczestnicy i pracownicy – jadą razem z nim, wspierając aplauzem podczas występu. W tym roku przygotowaliśmy dwie piosenki: „Czarownicę” z repertuaru Janusza Laskowskiego, w aranżacji disco polo oraz zabawną piosenkę „Wakacje” autorstwa Kabaretu OTTO.

Próby śpiewu trwały prawie miesiąc, codziennie w pracowni sztuki użytkowej pod okiem terapeutki, pani Agaty. Wszyscy ćwiczyli dzielnie i starali się jak mogli, aby jak najlepiej wypaść przed festiwalową publicznością i jury.

Festiwal poprowadził jak zawsze terapeuta z WTZ Września pan Arek wspierany przez jednego z uczestników placówki. W przerwie między występami w ramach niespodzianki obejrzelśmy pokaz tańca towarzyskiego: walca angielskiego zatańczył instruktor tańca z Alchemia Dance Studio, Paweł Lisowski wraz z partnerką. Po występie nauczył on także publiczność podstawowych kroków salsy.

W tym roku jury przyznało pierwsze miejsce zespołowi „Zdobycy Szczytów” z WTZ Środa Wielkopolska, drugie zespołowi „Spacerologia” z WTZ Gniezno, a trzecie miejsce przypadło zespołowi „Dziurawe Trampki” z WTZ Ruda Komorska. Nasz zespół, mimo, że nie zajął wyróżnionego miejsca ma ogromną satysfakcję, bo wykonane przez „Action” utwory poderwały do tańca i śpiewu nie tylko zgromadzoną publiczność, ale także niektórych członków jury.

Wszyscy jak zawsze świetnie się bawiliśmy – zarówno występujący, jak i zgromadzona publiczność. Warsztatowi Terapii Zajęciowej we Wrześni życzymy dalszych udanych imprez!

ZBIGNIEW STRUGAŁA

UCZESTNIK WTZ CZESZEWO

Przy współpracy z uczestnikami i terapeutami Warsztatu Terapii Zajęciowej Czeszewo

FESTIWAL

Filmowa integracja w Koszalinie

już po raz dwunasty!

Bardzo lubimy początek września – każdego roku do Koszalina zjeżdżają fani i fanki dobrego kina, ale także osoby zainteresowane integracją i włączeniem społecznym osób z niepełnosprawnościami z całej Polski. Piękny park w centrum miasta zamienia się wtedy w bardzo ciekawy klub filmowy.

Poniżej prezentujemy program wydarzenia, które potrwa od 8 do 12 września. W październikowym numerze „WóTeZetu” zaprezentujemy relację z Festiwalu – jesteśmy także ciekawi Waszych opinii.

RED

8 Września, wtorek

15.00-15.20 *Obudź się na niepełnosprawność /performance/*
Rynek Staromiejski

17.00 *Inauguracja festiwalu*

Miasteczko festiwalowe, Koszalińska Biblioteka Publiczna,
Plac Polonii 1

18.00 *Tomasz Kowalski z zespołem FBB /koncert/*
namiot festiwalowy

Projekcja filmu konkursowego: Optymistki (The Optimists)
reż. Gunhild Magnor, Szwecja/Norwegia 2013, 92 min. (D)
kino Alternatywa

11.00-13.00 *Pokaz szermierki na wózkach – AMS Team*
Zespół Szkół nr 1

14.00-15.00 *Kokon /happening w autobusach MZK/*

Miasteczko festiwalowe, Plac Polonii 1

9.00-11.00 *Od amatora do kreatora /plenerowe warsztaty*
teatralno-modowe/

10.00-14.00 *Daj sobie szansę na rehabilitację!*
/prezentacje kompleksowych programów pomocy
osobom poszkodowanym ERGO Hestii/, namiot festiwalowy
spotkanie z Tomaszem Kowalskim, pokazy i sesje rehabilitacji
w egzozkielecie (nowatorskie urządzenie do rehabilitacji chodu)
Centrum Pomocy Osobom Poszkodowanym

Prezentacja programów aktywizacji społeczno-zawodowej
osób z niepełnosprawnościami konsultacje z ekspertami
i aktywizowanymi osobami niepełnosprawnymi
Fundacja Integralia

17.00-17.10 *Motyłem jestem /performance modowy cz. I/*
plac

17.15-18.00 *Dyskusja Bez Barrier*

/spotkanie z Magdaleną Piekorz/, namiot festiwalowy

18.00-19.30 *Warsztaty wizerunku /Fundacja Jedyna Taka/*
namiot festiwalowy

19.30-20.30 *Wizerunek moją siłą /spotkanie z gośćmi festiwalu/*
namiot festiwalowy

20.30-22.00 *Healthy Drug by Tomasz Karcz /prezentacja/*
namiot festiwalowy

22.00-22.45 *Koncert zespołu Cfishyn i kolaż multimedialny*
Marcina Medzińskiego, namiot festiwalowy

9 września, środa**Projekcje konkursowe, kino Alternatywa**

10.00 *Cichy chaos (The Silent Chaos)*

reż. Antonio Spano, Włochy 2013, 45 min. (D)

10.45 *Nigdy nie będę narzekać (Never Shall I Complain)*

reż. Okan Avci, Turcja 2015, 13 min. (D)

11.00 *Szpila*, reż. Ewa Golis, Polska 2014, 30 min. (D)

11.50 *Wierzysz w miłość? (Do You Believe in Love?)*

reż. Dan Wasserman, Izrael 2013, 50 min. (D)

12.45 *Goran*, reż. Roberto Santaguida, Serbia 2014, 10 min. (D)

13.00 *Mural (The Mural)*

reż. Fran Guijarro, USA 2014, 20 min. (D)

13.20 *Tadeusz Głowala*

reż. Ireneusz Bukowski, Polska 2013, 22 min. (D)

13.45 *Jak to jest z tym życiem? (What About This Life?)*

reż. Sylwia Michałowska, Polska 2015, 18 min. (D)

18.00 *Rozumiemy się bez słów (The Bélier Family)*

reż. Eric Lartigau, Francja 2014, 106 min. (F)

20.00 *Anioł (Ghadi)*, reż. Amin Dora, Liban 2013, 100 min. (F)

Imprezy towarzyszące

9.00-10.30 *Wizerunek moją siłą /spotkanie z gośćmi festiwalu/*
Zespół Szkół nr 1

10.00-13.00 *Konferencja naukowa Społeczne i kulturowe*
wizerunki niepełnosprawności. Szanse i zagrożenia
Wydział Humanistyczny Politechniki Koszalińskiej,
aula ul. Kwiatkowskiego 6 e

10 września, środa**Projekcje konkursowe, kino Alternatywa**

10.00 *Jennis*, reż. Aisha Roberson, Holandia 2015, 27 min. (D)

10.30 *Idioci (Idiots)*, reż. Fran Estévez, Hiszpania 2014, 35 min. (F)

11.05 *Spowiedź kaleki (Sins Invalid)*

reż. Patty Berne, USA 2013, 32 min. (D)

12.00 *Inspirująca cisza (Inspiring Silence)*

reż. Barbara Jendrzejczyk, Polska 2014, 12 min. (D)

12.15 *Królowa ciszy (The Queen of Silence)*

reż. Agnieszka Zwiefka, Polska 2014, 80 min. (D)

FESTIWAL

13.45 Blok projekcji filmów amatorskich

Kapelusz peten pomysłów

reż. Gliwicki Klub Filmowy Wrota, Gliwice, 10 min. (A)

Kochać i być kochanym

reż. Sylwia Pradelok-Świerc, Chorzów, 10 min. (A)

Miłości kwiat nieśmiały, reż. Maciej Książko, Kraków, 4 min. (A)

Na straganie, reż. Zespół Akcja Animacja, Szczecinek, 4 min. (A)

Nasza rozmowa, reż. Mieczysław Krzel, Warszawa, 10 min. (A)

Ogrodowy straszny rycerz, reż. DPS Legnickie Pole, 4 min. (A)

Słowa i słówka, reż. DPS Legnickie Pole, 3 min. (A)

18.00 *Na barkach lwa (Shoulder the Lion)*

reż. Erinisse i Patryk Rębisz, USA/Polska 2015, 74 min. (D)

19.30 *Plemię (The Tribe)*

reż. Myrośław Staboszpycki, Ukraina 2014, 130 min. (F)

Imprezy towarzyszące

8.30-10.00 *Pokaz szermierki na wózkach – AMS Team*

Gimnazjum nr 1 w Tychowie

12.00-13.30 *Pokaz szermierki na wózkach – AMS Team*

Multimedialne Centrum Kultury e-Eureka,

Biblioteka Publiczna w Świeszynie

9.00-10.30 *Wizerunek moją siłą /spotkanie z gośćmi festiwalu/*

Zespół Szkół nr 8

14.00-15.00 *Kokon /happening w autobusach MZK/*

Miasteczko festiwalowe, Plac Polonii 1

9.00-11.00 *Od amatora do kreatora*

/plenerowe warsztaty teatralno-modowe/

10.00-13.00 *Stereotyp, konwencja, rzeczywistość.*

Filmowe wizerunki niepełnosprawności /wykład/

sala klubowa KBP

11.00-12.30 *Warsztaty wizażu – Fundacja Jedyna Taka*

namiot festiwalowy

12.30-14.00 *Metamorfozy kobiet z niepełnosprawnością*

– Fundacja Jedyna Taka, namiot festiwalowy

17.00-17.10 *Motylem jestem /performace modowy cz. II/*

plac

17.15-18.00 *Dyskusja Bez Barrier /spotkanie z Bodo Koxem/*

namiot festiwalowy

18.00-19.00 *Spotkanie z Katarzyną Kozioł, Miss Polski*

na Wózku 2015 – Fundacja Jedyna Taka, namiot festiwalowy

19.00-19.30 *Jacek Barzycki z zespołem rockowym Kwiaciarnia*

/koncert/, namiot festiwalowy

19.30-20.30 *Wizerunek moją siłą /spotkanie z gośćmi*

festiwalu/, namiot festiwalowy

20.30-22.00 *Healthy Drug Story/ film i spotkanie autorskie*

z Tomaszem Karczem/, namiot festiwalowy

11 września, piątek

Projekcje konkursowe, kino Alternatywa

10.00 *Moja lepsza noga (My Favourite Leg)*

reż. Coni Martin, Kanada 2014, 10 min. (D)

10.10 *Bezskrzydły ptak (The Wingless Bird)*

reż. Sergei Andrienko, Ukraina 2014, 20 min. (D)

10.30 *4 niesłyszących z Yorkshire jedzie do Blackpool*

(4 Deaf Yorkshiremen Go To Blackpool)

reż. Louis Neethling, Wielka Brytania 2014, 28 min. (F)

11.00 *Zwierciadło duszy (The Human Mirror)*

reż. Marc Nadal, Hiszpania 2014, 15 min. (F)

11.15 *Mój tata rockman (My Dad's a Rocker)*

reż. Zuxin Hou, Chiny 2014, 29 min. (D)

12.15 *To nie koniec drogi (It's Not the End of the Road)*

reż. Robert Czyżewicz, Jarosław Frankowski, Sebastian

Korczak, Polska 2015, 55 min. (D)

13.15 *Dawaj, Alek, dawaj (Come On Alek)*

reż. Monika Skrzypczak, Polska 2015, 10 min. (D)

13.25 *Guma twardszy niż skała (Guma Harder Than Rock)*

reż. Izabela Szukalska, Polska 2015, 12 min. (D)

13.40 *Casa Blanca* reż. Agnieszka Maciuszek, Polska 2015, 62 min. (D)

18.00 *Ze wszystkich sił (The Finishers)*

reż. Nils Tavernier, Francja/Belgia 2013, 86 min. (F)

19.45 *Carte blanche*, reż. Jacek Lusiński, Polska 2014, 106 min., (F)

Imprezy towarzyszące

9.00-10.30 *Wizerunek moją siłą /spotkanie z gośćmi festiwalu/*

Zespół Szkół nr 7

9.00-15.00 *Pokazy szermierki na wózkach – AMS Team/*

MOSiR Kołobrzeg

14.00-15.00 *Kokon /happening w autobusach MZK/*

17.00-19.00 *Integracyjny pokaz mody – Fundacja Jedyna Taka*

i Image-Agencja Eventowa, Galeria Emka

Miasteczko festiwalowe, Plac Polonii 1

10.00-11.30 *Stereotyp, konwencja, rzeczywistość.*

Filmowe wizerunki niepełnosprawności /wykład/

sala klubowa KBP

11.00-13.00 *Warsztaty zdrowego ruchu Healthy move*

– Angelika Mirek, namiot festiwalowy

13.00-15.00 *Warsztaty ruchu i alternatywnej motoryki*

Movement is my health drug – Magdalena Przybysz

namiot festiwalowy

17.00-17.45 *Dyskusja Bez Barrier*

/spotkanie z Moniką Kuszyńską/, namiot festiwalowy

18.00-19.30 *Metamorfoza totalna od A do Z*

– Fundacja Jedyna Taka, namiot festiwalowy

19.30-21.15 *Wizerunek moją siłą /spotkanie z gośćmi festiwalu/*

namiot festiwalowy

21.15-22.00 *Świat i my – multimedialne oddziaływanie*

na zmysły, namiot festiwalowy

22.00-22.30 *Jump Fire /pokaz ognia/, plac*

12 września, sobota

Projekcje pozakonkursowe / Kino Alternatywa

10.00 *Motyl Still Alice (Still Alice)*

reż. Richard Glatzer, Wash Westmoreland, USA 2014, 99 min. (F)

12.00 *Teoria wszystkiego (The Theory of Everything)*

reż. James Marsh, Wielka Brytania 2014, 123 min. (F)

12.00 *Zjeżdżaj cukrzyco – witaj Integracja /finał akcji*

Młodzieżowego Koła Diabetyków przy Oddziale Miejskim

Polskiego Stowarzyszenia Diabetyków w Koszalinie/

Plac Polonii 1

18.00 *Zakończenie festiwalu /recital Moniki Kuszyńskiej*

wręczenie nagród/, Miasteczko festiwalowe, Koszalińska

Biblioteka Publiczna, Plac Polonii 1

Wstęp na wszystkie festiwalowe wydarzenia jest wolny

Lista filmów konkursowych

Filmy fabularne

4 niesłyszących z Yorkshire jedzie do Blackpool
(*4 Deaf Yorkshiremen Go To Blackpool*)
reż. Louis Neethling, Wielka Brytania 2014, 28 min.
Anioł (Ghadi), reż. Amin Dora, Liban 2013, 100 min.
Carte blanche, reż. Jacek Lusiński, Polska 2014, 106 min.
Idioci (Idiots), reż. Fran Estévez, Hiszpania 2014, 35 min.
Plemię (The Tribe)
reż. Myroslaw Staboszpycki, Ukraina 2014, 130 min.
Rozumiemy się bez słów (The Bélier Family)
reż. Eric Lartigau, Francja 2014, 106 min.
Ze wszystkich sił (The Finishers)
reż. Nils Tavernier, Francja, Belgia 2013, 86 min.
Zwierciadło duszy (The Human Mirror)
reż. Marc Nadal, Hiszpania 2014, 15 min.

Filmy amatorskie

Kapelusz pełen pomysłów
reż. Gliwicki Klub Filmowy Wrota, Gliwice, 10 min.
Kochać i być kochanym
reż. Sylwia Pradelok-Świerc, Chorzów, 10 min.
Miłości kwiat nieśmiały, reż. Maciej Książko, Kraków, 4 min.
Na straganie, reż. Zespół „Akcja Animacja”, Szczecinek, 4 min.
Nasza rozmowa, reż. Mieczysław Krzel, Warszawa, 10 min.
Ogrodowy straszny rycerz, reż. DPS, Legnickie Pole, 4 min.
Słowa i słówka, reż. Świetlica Wiejska, Nowa Wieś Legnicka, 3 min.

Filmy dokumentalne

Bezskrzydły ptak (The Wingless Bird)
reż. Sergei Andrienko, Ukraina 2014, 20 min.
Casa Blanca, reż. Agnieszka Maciuszek, Polska 2015, 62 min.
Cichy chaos (The Silent Chaos)
reż. Antonio Spanò, Włochy 2013, 45 min.
Dawaj, Alek, dawaj (Come On Alek)
reż. Monika Skrzypczak, Polska 2015, 10 min.
Goran, reż. Roberto Santaguida, Serbia 2014, 10 min.
Guma twardszy niż skała (Guma Harder Than Rock)
reż. Izabela Szukalska, Polska 2015, 12 min.
Inspirująca cisza (Inspiring Silence)
reż. Barbara Jendrzeczyk, Polska 2014, 12 min.
Jak to jest z tym życiem? (What About This Life?)
reż. Sylwia Michałowska, Polska 2015, 18 min.
Jennis, reż. Aisha Roberson, Holandia 2015, 27 min.
Królowa ciszy (The Queen Of Silence)
reż. Agnieszka Zwiefka, Polska 2014, 80 min.
Moja lepsza noga (My Favourite Leg)
reż. Coni Martin, Kanada 2014, 10 min.
Mój tata rockman (My Dad's a Rocker)
reż. Zuxin Huo, Chiny 2014, 29 min.
Mural (The Mural), reż. Fran Guijarro, USA 2014, 20 min.
Nigdy nie będę narzekać (Never Shall I Complain)
reż. Okan Avci, Turcja 2015, 13 min.

Optymistki (The Optimists)
reż. Gunhild Magnor, Szwecja/Norwegia 2013, 92 min.
Spowiedź kaleki (Sins Invalid)
reż. Patty Berne, USA 2013, 32 min.
Szpila, reż. Ewa Golis, Polska 2014, 30 min.
Tadeusz Głowała, reż. Ireneusz Bukowski, Polska 2013, 22 min.
To nie koniec drogi (It's Not The End Of The Road)
reż. Robert Czyżewicz, Jarosław Frankowski,
Sebastian Korczak Polska 2015, 55 min.
Wierzysz w miłość? (Do You Believe In Love?)
reż. Dan Wasserman, Izrael 2013, 50 min.

Jury przyzna nagrody – Motyle 2015 w każdej z kategorii konkursowych.

Pokazy specjalne

Motyl Still Alice (Still Alice)
reż. Richard Glatzer, Wash Westmoreland, USA 2014, 99 min.
Teoria wszystkiego (The Theory of Everything)
reż. James Marsh, Wielka Brytania 2014, 123 min.

Seanse mają miejsce w kinie Alternatywa,
Koszalińska Biblioteka Publiczna). **Wstęp wolny**

Jury konkursu filmowego

BODO KOX

Reżyser filmowy, scenarzysta, producent. Laureat Motyla 2013
w kategorii film fabularny za „Dziewczynę z szafy”.

MAGDALENA PIEKORZ

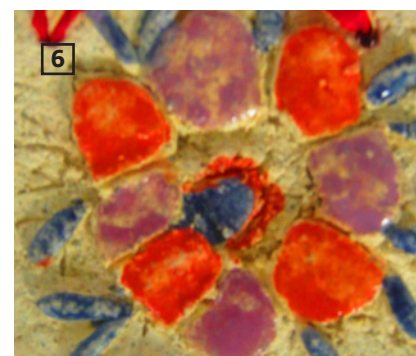
Ukończyła reżyserię na Wydziale Radia i Telewizji Uniwersy-
tetu Śląskiego w Katowicach. Filmy dokumentalne przyniosły
reżyserce prestiżowe nagrody.

MONIKA KUSZYŃSKA

Wokalistka. Ukończyła studia wyższe na Akademii Muzycznej
w Łodzi z tytułem magistra sztuki, muzykoterapeuty. Była
wokalistką zespołu Varius Manx (2000-2006). Jej koncert
otworzył 7. Europejski Festiwal Filmowy Integracja Ty i Ja
w 2010 roku.

MARIUSZ TRZECIAKIEWICZ

Prezes Fundacji na Rzecz Rozwoju Audiodeskrypcji Katarynka.
Autor audiodeskrypcji do filmów polskich i zagranicznych.
Laureat nagrody “Nowe Technologie Lokalnie. Sektor 3.0” za
udostępnianie dorobku polskiej kinematografii osobom niewi-
domym i słabosłyszącym w internecie.

Nasza Galeria

W Naszej Galerii prezentujemy prace uczestników Warsztatu Terapii Zajęciowej OGNIK w Poznaniu, prowadzonego przez Stowarzyszenie Przyjaciół Niewidomych i Słabowidzących w Poznaniu.

RED

1. Praca zbiorowa
2. Andrzej Skataski
3. Anna Gromadzińska
4. Marcin Lipiński
5. Andrzej Skataski
6. Andrzej Skataski

Niezbędnik osoby z niepełno- sprawnościami

**Bezpłatny Niezbędnik
dostępny w dystrybucji pocztowej.**

Osoby zainteresowane jego otrzymaniem, prosimy
o maila w tej sprawie na adres: **biuro@wifoon.pl**